

СТОЛИЧНА ОБЩИНА

СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 93 77 591, Факс 98 70 855, e-mail: info@sofiacouncil.bg, http://www.sofiacouncil.bg

Столична община

Входящ №

СОА18-ВК66-9150

Регистриран на 03.12.2018

За проверка: <https://sofia.bg/registry-report>

ДО
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ
СЪВЕТ

ДОКЛАД

От Дончо Барбалов – заместник кмет на Столична община

Относно: Приемане на Наредба за изменение и допълнение на
Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински
съвет

Уважаеми общински съветници,

С настоящия доклад представяме на Вашето внимание проект за изменение и допълнение на **Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет** (Приета с Решение № 83 по Протокол № 7/28.02.2008 г. и разгласена на 7.03.2008 г., поправка на чл. 41, ал. 1 с Решение № 113 от 6.03.2008 г.; разгласена на 7.03.2008 г., изм. и доп. с Решение № 828 по Протокол № 28 от 18.12.2008 г., Решение № 32 по Протокол № 30 от 29.01.2009 г., Решение № 766 по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., Решение № 3 по Протокол № 81 от 13.01.2011 г., Решение № 65 по Протокол № 5 от 22.12.2011 г., Решение № 700 по Протокол № 54 от 19.12.2013 г., Решение № 132 по Протокол № 78 от 12.03.2015 г., доп. - Решение № 674 по Протокол № 23 от 29.09.2016 г.).

Съгласно изискванията на Конституцията на Република България, Закона за нормативните актове, Закона за местните данъци и такси, Закона за местното самоуправление и местната администрация и Правилника за организацията и дейността на СОС, именно Столичен общински съвет е компетентният орган да регулира с наредба отношенията, свързани с местните данъци, съобразно изрична законова делегация в Закона за местните данъци и такси. При обсъждане на предложението проект, моля да вземете предвид следните мотиви:

Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.

I. ПРИЧИНИ, НАЛАГАЩИ ПРИЕМАНЕТО НА НАРЕДБАТА, И ЦЕЛИТЕ, КОИТО СЕ ПОСТАВЯТ С ПРИЕМАНЕТО НА АКТА (СЪГЛАСНО ЧЛ. 28, АЛ.2, Т.1 И 2 ОТ ЗНА):

1. Компетентност на Столичен общински съвет по въпроси, касаещи местните данъци.

Съобразно изричната законова делегация по чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси: „Общинският съвет определя с наредба размера на данъците по ал. 1 при условията, по реда и в границите, определени с този закон.“ Посочената законова разпоредба е в унисон с чл. 141, ал. 3 от Конституцията на Република България, съгласно който „Общинският съвет определя размера на местните данъци при условия, по ред и в границите, установени със закон.“ Видно от посоченото в изложението в настоящия Доклад, всички предложени изменения и допълнения на Наредбата се правят въз основа на и съобразно изрична законова делегация по съответните разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), с който са изменени и допълнени норми на Закона за местните данъци и такси.

С оглед на горното, изменението и допълнението на Наредбата следва да се приеме на основание чл. 141, ал. 3 от Конституцията на Република България, чл. 8 от Закона за нормативните актове, чл. 21, ал. 1, т. 23, чл. 21, ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, както и на основание чл. 76, ал.3 и чл. 79 от АПК.

2. Изменения и допълнения в Закона за местните данъци и такси.

С § 39 на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) са направени изменения и допълнения на Закона за местните данъци и такси, релевантните от които, с оглед на регулираната материя, най-общо могат да бъдат обособени в следните групи: 1) изменения и допълнения, касаещи местния данък върху недвижимите имоти; 2) изменения и допълнения, касаещи местния данък върху наследствата; 3) изменения и допълнения, касаещи местния данък при придобиване на имущества по дарения и по възмезден начин и 4) изменения и допълнения, касаещи местния данък върху превозните средства.

С някои от посочените изменения и допълнения законодателят прецизира използваната терминология, с други се въвеждат специфични процедурни правила, с трети се въвежда диференциран размер на дължимия местен данък, в зависимост от особеностите на обекта на облагане, а с четвърти се променя изцяло начина на определяне на размера на дължимия местен данък. Във връзка с тези изменения и допълнения на Закона за местните данъци и такси, се налага да бъдат направени и съответни изменения в Наредбата, необходими за привеждането на последната в съответствие с нормативния акт от по-висш ранг.

В настоящия Доклад се разглеждат измененията и допълненията на Закона за местните данъци и такси, направени с § 39 на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.). Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.

допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), освен където е посочено изрично друго основание, които налагат да бъдат направени и съответни изменения и допълнения в Наредбата, а именно:

2.1. Изменения и допълнения, касаещи местния данък върху недвижимите имоти.

2.1.1. С § 39, т. 1 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) е изменена разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, като думите „сгради и поземлени имоти“ се заменят с „поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради“. Посоченото изменение и допълнение следва да се приеме за прецизиращо терминологията, тъй като по същество и на практика не се въвежда нов обект на облагане, доколкото самостоятелните обекти в сгради подлежат на облагане с данък недвижими имоти и към настоящия момент.

Все пак, с цел унифициране на уредбата в закона и подзаконовия нормативен акт, чл. 7, ал. 1 от Наредбата следва да бъде допълнен, като след думата „сгради“ се добавя запетая и изразът „самостоятелни обекти в сгради“.

2.1.2. С § 39, т. 2 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) са допълнени разпоредбите на чл. 12, ал. 1 и 2 от ЗМДТ, като след думите „вещно право“ се добавя изразът „на ползване“. С посоченото допълнение законодателят е прецизирал терминологията в закона с цел пълна яснота по въпроса кой точно вид ограничено вещно право върху недвижим имот е обект на облагане с местен данък върху недвижими имоти.

С цел унифициране на уредбата в закона и подзаконовия нормативен акт, чл. 9 и чл. 10, ал. 2 от Наредбата следва да бъдат допълнени, като след думите „вещно право“ се добави изразът „на ползване“.

2.1.3. С разпоредбата на § 39, т. 3 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) законодателят въведе промени по отношение на хипотезите, предвиждащи задължение за данъчно задължения субект за подаване на данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти, в зависимост от специфики на обекта на облагане или пък основанието за възникване на задължението за заплащане на данъка.

Във връзка с тези промени и с цел унифициране на нормативната уредба на ниво закон и подзаконов нормативен акт, следва да бъде направено изменение и допълнение на чл. 20 и чл. 21 от Наредбата, в съответствие с уредените в Закона хипотези.

2.1.4. С цел пълнота на изложението, в този Доклад, ще посочим, че разпоредбите на § 39, т. 4 и 5 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), касаещи изменения и допълнения на чл. 15 и чл. 18 от ЗМДТ не водят до необходимост от приемането на изменения и допълнения в Наредбата. Първичната законова уредба на съответните отношения с тях намира

Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.

пряко приложение, което не се нуждае от изрично доразвитие на ниво подзаконов нормативен акт.

Горният извод е приложим и по отношение на § 39, т. 7 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.).

2.1.5. С разпоредбата на § 39, т. 6 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) се въвежда съществено изменение на чл. 22 от ЗМДТ.

С посоченото изменение законодателят разграничава режима на облагане на жилищните недвижими имоти, в зависимост от тяхното местоположение и фактическо използване, като въвежда по-висок размер на данък недвижими имоти за съответните имоти, попадащи в обхвата на чл. 22, т. 2 от ЗМДТ.

Съгласно Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., на територията на Столична община попадат следните курорти: град Баня, представляващ „балнеолечебен курорт от национално значение“ – попадащ в обхвата на чл. 22, т. 2, буква „а“ от ЗМДТ; квартал Панчарево на град София, представляващ „балнеолечебен курорт от местно значение“ – попадащ в обхвата на чл. 22, т. 2, буква „б“ от ЗМДТ и природен парк „Витоша“, представляващ „климатичен планински курорт от местно значение“ – попадащ в обхвата на чл. 22, т. 2, буква „б“ от ЗМДТ.

С оглед на това, считаме за необходимо да бъде изменена и допълнена Наредбата, като изрично бъде въведен в нея новият диференциран режим на размера на данъка, както и да бъдат определени конкретни му размери по чл. 22, т. 2, буква „а“ и „б“ от ЗМДТ, съобразно минимума, определен от законодателя, поради следното:

Съгласно чл. 1, ал. 3 от ЗМДТ *„Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година“*, а съобразно чл. 1, ал. 4 от ЗМДТ *„Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.“* Видно от тези разпоредби, изпълнението на волята на законодателя за диференцирано облагане за 2019 г. с по-висок размер на данъка върху недвижимите имоти на съответните имоти, попадащи в обхвата на чл. 22, т. 2, буква „а“ и „б“ от ЗМДТ, се предпоставя от изричното определяне на конкретен размер на данъка от Столичния общински съвет в срок до 31.12.2018 г., посредством изменение и допълнение на Наредбата. Липсата на изрично решение на Столичен общински съвет в този смисъл в срок до 31.12.2018 г. би създало нормативна празнина, доколкото от една страна такова решение и за 2019 г. не би могло да бъде прието след 31.12.2018 г., поради изричната забрана на чл. 1, ал. 4 от ЗМДТ, а от друга страна не може да се направи безусловен правен извод, че при липса на решение на Столичен общински съвет за изменение на тази част от Наредбата, биха се прилагали минималните размери по ЗМДТ, доколкото чл. 1, ал. 3 от ЗМДТ

Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.

препраща към действащия размер за „предходната година“, а не към минимума по ЗМДТ. Тази теза се подкрепя от изричната разпоредба на § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), която обаче предвижда изрично само по отношение на данъка върху превозните средства „удължен срок“ за приемане на решение от общинските съвети до 31.01.2019 г., а в случай на неприемане на такова решение, изрично предвижда приложение на минималните размери по чл. 55, ал. 1 от ЗМДТ.

При определянето на размерите на патентния данък, Столичен общински съвет вече е категоризирал съответните териториални единици от обхвата на територията на Столична община, като за Зона IV-та са предвидени най-ниските размери на дължим патентен данък за съответните подлежащи на облагане с патентен данък дейности (Приложение 3 към чл. 56 от Наредбата). Град Баня и квартал Панчарево попадат в Зона IV-та на Приложение 2 към чл. 50 от Наредбата. Не съществуват аргументи, които да доведат до извод, че този подход на Столичен общински съвет следва да бъде изоставен и да не се прилага и по отношение на определяне размерите на данъка върху недвижимите имоти по чл. 22, т. 2. Доколкото от него ще бъдат засегнати само недвижими имоти, находящи се в град Баня и квартал Панчарево, размерът следва да бъде определен на минимума, допустим по волята на законодателя – 5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за имотите от Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение */приложим за град Баня/* и 4,5 на хиляда върху данъчната оценка за останалите недвижими имоти от Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници */приложим за квартал Панчарево/*.

2.1.6. С разпоредбата на § 39, т. 8 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) е въведена нова алинея 3 на чл. 25 от ЗМДТ, с която законодателят санкционира недобросъвестно поведение на данъчно задължените субекти. С новата ал. 3 е предвидено, че при установено деклариране на повече от едно основно жилище се изключва възможността за ползване на данъчно облекчение за всички декларирани имоти, респективно данъкът се дължи в пълен размер за всички имоти и за целия период, в който едновременно са били декларирани като основни жилища.

Макар и тази законова разпоредба да е пределно ясна и пряко приложима, доколкото режимът по чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗМДТ е залегнал в идентичните разпоредби на чл. 19, ал. 1 и 2 в Наредбата, считаме за необходимо и целесъобразно, новата разпоредба на чл. 25, ал. 3 от ЗМДТ да намери отражение в Наредбата, като за целта в чл. 19 се създаде нова алинея (3), със съответен на промените текст.

2.2. Изменения и допълнения, касаещи местния данък върху наследствата.

2.2.1. С разпоредбата на § 39, т. 3, буква „д“ от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) законодателят въвежда задължение за

служителите на местната власт, натоварени с функции по ЗМДТ, служебно да образуват пратида за наследствен недвижим имот в случаите на бездействие от страна на наследниците или заветниците. Посоченото допълнение на чл. 14, ал. 6 от ЗМДТ следва да бъде отразено в кореспондиращият му текст на чл. 25 от Наредбата. За целта, досегашният текст на чл. 25 от Наредбата става ал. 1, като в него се създава нова алинея (2), със следния текст: **„(2) В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1, след изтичането на срока по ал. 1, служителят по чл. 5, ал. 1 образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.“**

2.2.2. Съобразно измененията и допълненията на чл. 37 от ЗМДТ, направени от закондателя с разпоредбата на § 39, т. 9 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), следва да бъде изменен чл. 30 от Наредбата, като досегашният текст на чл. 30 от Наредбата стане ал. 1. и се създаде нова алинея (2), със следния текст: **„(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.“**

2.3. Изменения и допълнения, касаещи местния данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин.

С разпоредбата на § 39, т. 11 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) са отменени чл. 49, ал. 3 и 4 от ЗМДТ, които уреждаха задължението за подаване на данъчни декларации по реда на закона в някои хипотези на безвъзмездно придобиване на имущество, респективно специфичните изключения от това задължение.

Посочената отмяна на законови разпоредби налага изменение на чл. 37, ал. 2 от Наредбата.

2.4. Изменения и допълнения, касаещи местния данък върху превозните средства.

2.4.1. В процеса на изготвяне на необходимите изменения и допълнения на Наредбата по повод на ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), беше установена празнина в подзаконовия нормативен акт, като след отмяната през 2008 г. на т. 3 и 5 от чл. 42 от Наредбата липсва изрично определяне на размера на данъка по отношение на джетове и скутери, съобразно изискването на чл. 56, т. 3 и 5 от ЗМДТ.

С оглед на това, считаме че следва да бъде отстранена посочената празнина, като бъде определен данъка за джетове и скутери в минималния размер, предвиден от закондателя.

Предвид горното, предлагаме следните допълнения на чл. 42 от Наредбата:

- Приема се нов текст на разпоредбата на точка 3 със следната редакция: **„3. за джетове – в размер на 100 лева за брой;“**

- Приема нов текст на разпоредбата на точка 5 със следната редакция:
„5. за скутери – в размер на 2,70 лева за киловат;“

2.4.2. С разпоредбите на § 39, т. 13, 14, 15, 16, 17 и 18 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) законодателят променя изцяло концепцията и механизма на определяне на местния данък върху превозните средства.

Конкретно с § 39, т. 14 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) е отменена разпоредбата на чл. 54, ал. 3, точка 5 от ЗМДТ, предвиждаща възможността за ползване на данъчни облекчения във връзка с наличието на катализаторно устройство на превозното средство.

С оглед на това, кореспондиращият на отменения чл. 54, ал. 3, точка 5 от ЗМДТ текст от Наредбата, а именно чл. 40, ал. 3, точка 5 от Наредбата, следва също да бъде отменен изрично.

2.4.3.С § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) законодателят определя, че за 2019 г. размерите на данъка върху превозните средства се определят от общинските съвети в срок до 31 януари 2019 г. Същевременно законодателят постановява, че в случай на липса на определени нови размери до 31.01.2019 г., за 2019 г. данъкът върху превозните средства се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Предвид горното, доколкото е налице изрична законова разпоредба, определяща конкретно приложими размери на данъка върху превозните средства за 2019 г., считаме за нецелесъобразно приемането на изменения и допълнения в Наредбата в тази ѝ част към настоящия момент, поради краткия срок, с който разполага общинската администрация, обективно изключващ възможността за изготвяне на необходимия изчерпателен, всеобхватен и детайлен анализ на ефекта от промените, респективно изготвянето на правно и икономически обосновано предложение за приемане на размер на данъка върху превозните средства, различен от законодателно въведения минимум, както и императивните изисквания във връзка с процедурата по законосъобразно приемане на нормативни актове от Столичен общински съвет.

С оглед на това, предлагаме измененията и допълненията на Наредбата във връзка с разпоредбите на § 39, т. 13, 15, 16, 17 и 18 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) да бъдат отложени, в съответствие с правилото на § 40 от ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.).

3. Изменения и допълнения, несвързани с измененията и допълненията в Закона за местните данъци и такси.

При прегледа на подзаконовите разпоредби по повод на тяхното изменение и допълнение във връзка със ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), бяха установени терминологични и технически

Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.

несъответствия в разпоредбите от Глава втора, раздел VI от Наредбата със законовата уредба.

3.1. При определяне на туристическите обекти, разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за туризма използва единствено термина „места за настаняване“ - Клас А (хотели, мотели, апартаментни туристически комплекси, вилни селища, туристически селища и вили) и Клас Б (семејни хотели, хостели, пансиони, почивни станции, къщи за гости, стаи за гости, апартаменти за гости, бунгала и къмпинги). Законът не дефинира и не използва термин „средства за подслон“.

С оглед на това и с цел унифициране на терминологията на законово и подзаконово ниво, чл. 57, ал. 3 от Наредбата следва да бъде изменен, като се заличи изразът „**средствата за подслон и**“.

3.2. Формулата по чл. 58, ал. 5 от Наредбата е относима единствено и само към ал. 4 на същия член от Наредбата, която обаче беше отменена с решение № 5883 от 05.11.2012 г. по адм. дело № 5000/2011 на АССГ, потвърдено с решение № 4163 от 26.03.2013 по адм. дело № 1183/2013 на ВАС, като противоконституционна във връзка с решение № 5 на КС на РБ - ДВ, бр. 30 от 2012г., с което беше обявена за противоконституционна разпоредбата на чл. 61с, ал. 4 от ЗМДГ. Освен това, чл. 58, ал. 5 от Наредбата е идентичен с чл. 61с, ал. 5 от ЗМДГ, който също е обявен за противоконституционен с посоченото решение на Конституционния съд.

В тази връзка, съществуването на ал. 5 на чл. 58 от Наредбата е безпредметно и противоконституционно, с оглед на което и следва да бъде отменена.

3.3. Мероприятията, включени в общинската програма за развитие на туризма, са определени в чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма. Разпоредбата на чл. 59 от Наредбата има за цел нормативно да определи, че приходите от туристическия данък се разходват за мероприятията, включени в общинската програма за развитие на туризма. Тази цел се постига чрез препратка към съответната законова разпоредба, която препратка към настоящия момент обаче е неточна – вместо към чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма, Наредбата препраща към чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма, а в чл. 10 от Закона за туризма не съществува ал. 2, от една страна, а от друга страна – чл. 10 от Закона за туризма е неотносим към целта и смисъла на подзаконовата разпоредба, тъй като урежда правомощия на областния управител.

С оглед на това, предлагаме разпоредбата на чл. 59 от Наредбата да бъде изменена, като изразът „**чл. 10**“ се заменя с изразът „**чл. 11**“.

4. Причини,обуславящи приемането на Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата, както и цели, които се поставят с приемането.

Видно от горното, причина за приемането на Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет е приемането от законодателя на ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.), изменящ и допълващ

Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.

съответните разпоредби на ЗМДТ, водещи до необходимостта от унифициране на подзаконовия нормативен акт с този от по-висш ранг. Посоченото не е относимо единствено по отношение на предлаганите промени в глава втора, раздел VI от Наредбата, касаеща туристическия данък, причината за които е необходимостта от унифициране на терминологията с разпоредбите на Закона за туризма и корекция на неправилни препратки от подзаконовия нормативен акт към закона.

Целите, които се поставят с приемането на измененията и допълненията в Наредбата, съвпадат с причините – унифициране на регулираната материя на подзаконово и законово ниво, както и изпълнение на делегирани от законодателя на местната власт конкретни правомощия в областта на регулирането и администрирането на местните данъци.

II. ФИНАНСОВИ И ДРУГИ СРЕДСТВА, НЕОБХОДИМИ ЗА ПРИЛАГАНЕТО НА НОВАТА УРЕДБА СЛЕД ИЗМЕНЕНИЯТА И ДОПЪЛНЕНИЯТА НА НАРЕДБАТА (по чл. 28, ал. 2, т. 3 от ЗНА).

За прилагане на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет не са необходими допълнителни финансови средства от бюджета на Столична община, респективно измененията и допълненията на Наредбата не биха довели до увеличаване на разходите в засегнатата сфера на администриране на местните данъци.

III. ОЧАКВАНИ РЕЗУЛТАТИ ОТ ПРИЛАГАНЕТО НА НАРЕДБАТА, ВКЛЮЧИТЕЛНО ФИНАНСОВИТЕ ТАКИВА (по чл. 28, ал. 2, т. 4 от ЗНА).

Очакваните резултати от приемане на Наредбата, наред с изложените в пункт I по-горе относно привеждане в съответствие със закона на подзаконовия нормативен акт, са следните:

1. Увеличение на приходите в общинския бюджет от местни данъци:

1.1. Въвеждането от законодателя на диференциран размер на данъка по чл. 22 от ЗМДТ, дори и при определен от Столичен общински съвет допустим от законодателя минимум, ще доведе до по-висок размер на постъпленията от данъка върху недвижимите имоти, доколкото собствениците на недвижими имоти, находящи се на територията на град Банкя и квартал Панчарево, които имоти не са основно жилище, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване, ще заплащат увеличен размер на данъка от 5 на хиляда или 4,5 на хиляда върху данъчната оценка, в сравнение с досегашния размер от 1,875 на хиляда върху данъчната оценка.

При определяне от Столичния общински съвет на минималните размери на данъка по чл. 22 т.2 за град Банкя, квартал „Панчарево“ и природен парк „Витоша“, анализът по данни от данъчната система на Столична община показва

Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.

че в гр. Баня ще бъдат засегнати 14 152 партиди, а в квартал „Панчарево“ 677 партиди.

Финансовият ефект в лева върху приходите от данък недвижими имоти (ДНИ) при приемане от Столичен общински съвет на минималните нива е обобщен в следната таблица

	ДНИ 2018	ДНИ 2019	Разлика	Средно увеличение на партида
Гр. Баня	141 574	339 772	198 198	14
Кв. Панчарево	2 332	5 596	3 264	4.8

1.2. С въвеждането на ал. 3 на чл. 19 от Наредбата и нейният евентуален положителен ефект за преустановяване на практиките на недобросъвестно деклариране на повече от едно основно жилище, също би се постигнал по-висок приход от данъка върху недвижимите имоти.

1.3. Същото важи и по отношение на данъка върху наследствата, което би се постигнало с въвеждането на института на служебно откриване на партида на наследствения недвижим имоти по новата ал. 2 на чл. 25 от Наредбата, избягвайки неблагоприятните последици за общинския бюджет от бездействието на наследниците и заветниците.

1.4. Доколкото не се предлагат изменения и допълнения на Наредбата в частта, касаеща данъка върху превозните средства, очакваните резултати от прилагането му съобразно измененията и допълненията в ЗМДТ са неотносими към настоящия Доклад.

2. Облекчаване на административната тежест за гражданите.

С измененията и допълненията на ЗМДТ, които намаляват случаите, в които гражданите са длъжни да подават данъчна декларация, се постига намаляване на административната тежест за гражданите.

3. С изключение на измененията и допълненията, касаещи данъка върху превозните средства и данъкът по чл. 15 ал. 2 от предлагания текст на Наредбата, всички останали изменения и допълнения на Наредбата няма да бъдат свързани с възникването на разходи за гражданите.

4. Както вече беше посочено по-горе в този Доклад, причините и целта на предлаганите изменения и допълнения на Наредбата е необходимостта на унифициране на Наредбата с императивните разпоредби на ЗМДТ, както е изменен и допълнен със ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.).

С оглед на това, не само по отношение на мотивите за приемането на измененията и допълненията, но и от гледна точка на очакваните резултати, Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.

включително и финансовите такива, органите на местно самоуправление са длъжни да се съобразяват с волята на законодателя, изразена в първоначалния проект на ЗИД на ЗКПО (ДВ бр. 98 от 27.11.2018 г.) (в сила от 01.01.2019 г.) и в множеството предложения от народни представители за изменения и допълнения към него, поради което и настоящият Доклад препраща към тях - <https://www.parliament.bg/bg/bills/ID/78237/>.

5. Подробно очакваните резултати са изследвани и в представляващия част от настоящия доклад формуляр за оценка на въздействието на предложени проект за нормативен акт - *Приложение № 1 към чл. 16 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието* (виж т. V от Доклада).

IV. АНАЛИЗ ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ С ПРАВОТО НА ЕС.

Разпоредбите на настоящата Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет са съобразени с действащото законодателство, както и с приложимото първично и вторично право на ЕС и не противоречат на релевантни императивни разпоредби.

V. ОБЩЕСТВЕНО ОБСЪЖДАНЕ

Съгласно чл. 26 ал. 4 от Закона за нормативните актове (ЗНА), общовалидният срок за провеждане на обществени консултации за обсъждане на изменение и допълнение в нормативен акт, е не по-кратък от 30 дни. Същевременно законодателят предвижда при изключителни случаи този срок да бъде не по-кратък от 14 дни, при наличие на мотиви в доклада към Проекта за изменение и допълнение на нормативния акт.

Необходимо е, в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на Столична община във връзка с чл. 26, ал. 2 и 3 от ЗНА всички документи, с оглед на които ще се провеждат консултациите, както и постъпилите становища да бъдат публикувани на единния електронен портал към интернет страницата на Столична община.

Съгласно чл. 14 от Наредбата за провеждане на обществени консултации на територията на Столична община, следва да се даде срок за предоставяне на писмени становища и коментари от всички заинтересовани страни.

С оглед спецификата на материята следва да се приеме, че настоящата хипотеза попада в изключенията. Както е изложено по-горе в Доклада, липсата на изменение в разпоредбите на Наредбата за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет до края на 31.12.2018 г. ще доведе до невъзможност да се осъществи законодателната воля в материята на местните данъци.

Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.

Тъкмо това обстоятелство, както и подробното изложение по-горе, налага да се приеме, че срокът за изпращане на писмени становища следва да бъде ограничен до 14 дни, тъй като по общите правила срокът ще изтече след 31.12.2018 г., което ще осуети възможността измененията в ЗМДТ да бъдат адекватно приложени през 2019-та година на територията на Столична община.

С оглед изложеното и на основание чл. 141, ал. 3 от Конституцията на Република България, чл. 8 от Закона за нормативните актове, чл. 21, ал. 1, т. 23 и ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, както и на основание чл. 76, ал.3 и чл. 79 от Административнопроцесуалния кодекс предлагам Столичен общински съвет да вземе решение, съгласно предложения проект.

ПРИЛОЖЕНИЕ: 1. Проект на Решение на Столичен общински съвет.

С УВАЖЕНИЕ :
ДОНЧО БАРБАЛОВ
ЗАМЕСТНИК-КМЕТ НА СО

Съгласувал:

ВРИД Директор на Дирекция „Общински приходи“

/Даниел Делев/

Докладът се издава в два екземпляра – един за класиране в УАСО и един за СОС, тъй като същият не е участник в ЕОД. Приложенията към доклада и проекта за решение се предоставят на адресата на хартиен носител.